

Број: 03/11-05-1-1822/16

Сарајево, 29. 07. 2016.

КОЛЕГИЈУМИМА ОБА ДОМА ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ БиХ

КОМИСИЈИ ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ ПРЕДСТАВНИЧКОГ ДОМА

**КОМИСИЈИ ЗА СПОЉНУ И ТРГОВИНСКУ ПОЛИТИКУ, ЦАРИНЕ,
САОБРАЋАЈ И КОМУНИКАЦИЈЕ ДОМА НАРОДА**

ЗАЈЕДНИЧКОЈ КОМИСИЈИ ЗА ЉУДСКА ПРАВА

КОЛЕГИЈУМУ СЕКРЕТАРИЈАТА

**ИЗВЈЕШТАЈ СА ОТВАРАЊА СЈЕДИШТА МЕЂУНАРОДНЕ КОМИСИЈЕ ЗА
НЕСТАЛЕ ОСОБЕ (ИЦМП)**

Хаг, 7. и 8. јули 2016.

Поводом обиљежавања **20. годишњице постојања и рада Међународне комисије за нестале особе (ИЦМП)**, у Хагу је **7. и 8. јула 2016. године** одржана свечаност отварања сједишта ИЦМП-а, којој су у име **Парламентарне скупштине БиХ** присуствовали **Марио Караматић**, делегат у Дому народа и други замјеник предједавајућег **Заједничке комисије за људска права**, те Лара Боровина из Сектора за међународне односе и протокол. Догађају је присуствовао и амбасадор Босне и Херцеговине у Краљевини Холандији Ахмет Халиловић.

На свечаности отварања присутнима су се обратили: предсједник ИЦМП-а, амбасадор Томас Милер; бивши премијер Холандије, Вим Кок; министар спољних послова Холандије, Берг Коендерс; Њ.Е. јорданска краљица Нур; градоначелник Хага, Јозиас Ван Артсен; Норах Фуатам (представник породица несталих из Уганде); Рам Кумар Бандари (представник породица несталих из Непала).

Говорници су истакли значај који је ова организација остварила у Босни и Херцеговини, комплексност глобалних изазова са којима се суочава у рјешавању проблема несталих особа, добру сарадњу са институцијама власти и породицама несталих, те изразили политичку и финансијску подршку, које су неопходне у будућем раду и активностима ИЦМП-а било гдје у свијету.

Другог дана одржана је панел-дискусија са члановима породица који су изгубили своје најмилије широм свијета усљед конфликта, кршења људских права, катастрофа, организованог криминала.

Из Босне и Херцеговине, у дискусији је учествовала Мунира Субашић, предсједница покрета „Мајке енклаве Сребреница и Жепа“, чији су син и муж, те још 20 чланова

породице убијени у Сребреници у јулу 1995. године. Мунира је испричала да су све мајке које су изгубиле своје најмилије чекале 20 година на правду, те да су 1996. године, у намјери да сазнају судбину својих чланова породица, основале невладину организацију под називом „Мајке енклаве Сребреница и Жепа“. Њихов циљ је да дјецу која су остала без родитеља не уче мржњи, него да их усмјере на прави пут, како би израсли у здраве људе, јер се човјек који је болестан може излјечити, а мржња је нешто што се не може излјечити.

Бланка Луз Нава Велез из Мексика је мајка једног од 43 студента који су нестали у септембру 2014. године након што су аутобусом кренули на демонстрације. Родитељи нестале дјеце су се обраћали мексичким властима, међутим, влада их спречава да сазнају праву истину о несталој дјечи. Бланка Луз је представница родитеља 43 нестала студента из града Ауцинапа.

Рам Кумар Бандари из Непала већ 15 година тражи оца, којег је полиција ухапсила. Полиција је признала да је ухапшен и обавијестила Рама да је његов отац убијен када је покушао да побјегне. Међутим, ни уз помоћ Комисије за људска права Уједињених нација, Рам још увијек није пронашао тијело свог оца. Рам је оснивач и предсједник Непалске националне мреже породица несталих особа.

Брат супруге Дениса Шутена из Холандије и његова дјевојка настрадали су на лету МХ17 из Амстердама за Куала Лумпур у јулу 2014. године. Денис је истакао да породице несталих траже да добију информације о несрећи која се догодила, те да добију прилику приступа мјесту гдје је авион срушен.

Норак Фухум из Уганде је изгубила сина којег је Божја војска отпора (ЛРА) отела заједно са осталим студентима који су се аутобусом враћали кући у септембру 2002. године. Њена жеља је да се породицама несталих дозволи да пронађу своје најмилије; живе или њихове посмртне остатке, како би их могли сахранити и затворити то поглавље у својим животима.

Брат Алија Аилелеа из Сирије је ухапшен у граду Деир Езор у фебруару 2012. године, само зато што се придружио мирним демонстрацијама. Од тада Али нема никакве информације о свом брату. Путовао је 28 дана до Европе, гдје сада живи у избјеглиштву. Основао је групу цивилних активиста „ДеирЕзор24“ која документује случајеве насиља које су у том граду починили сиријски режим и тзв. исламска држава.

Припремила:

Лара Боровина

виши стручни сарадник за сарадњу са
међународним организацијама

Достављено:

- наслову
- а/а